

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרֻשָּׁת כִּי תָבוֹא יוֹם הַבְּהִיר י"ח אָלוּל ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוֹנִי

מִשֶּׁה רַבְּנוּ מְכִין אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַקְרָאת הַכְּנִיסָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ בְּהַר גְּרִיזִים
וְבַהֲרָ עֵיבֹל לְאַחַר שִׁיעֲבֹרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן (לְמַדְנֹה עַל כֵּךְ בְּאֶפֶן כָּלְלִי בַּפְּרֻשָּׁת רָאָה וְעַכְשָׁו מְפָרְטִים)
כְּשֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַחֲצוּ אֶת הַיַּרְדֵּן לְתוֹךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵם יִצְטָרְכוּ לַפְּנוֹת הַיָּשָׁר לְהַר גְּרִיזִים וּלְהַר עֵיבֹל, שְׁנֵי
הָרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

מִחֲצִית מֵהַשְּׂבָטִים יַעֲמִדוּ עַל הָר גְּרִיזִים וְהַמִּחֲצִית הַשְּׁנִיָּה עַל הָר עֵיבֹל.

הַלְוִיִּים יַעֲמִדוּ בְּאֶמְצָע, וַיִּזְהִירוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהִתְנַהֵג בְּאֶפֶן שֶׁה' רוֹצֶה. קוֹדֵם כָּל הֵם יִסְתַּכְּלוּ עַל הָר
גְּרִיזִים וַיֹּאמְרוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי לָהֶם בְּרֻכּוֹת אִם הֵם יַעֲשׂוּ אֶת מַה שֶׁה' רוֹצֶה. וְאַזּ יִסְתַּכְּבוּ אֶל הָר עֵיבֹל
וַיֹּאמְרוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי דְבָרִים לֹא טוֹבִים יָקְרוּ אִם הֵם חֹס וְשָׁלוֹם לֹא יִשְׁמְעוּ לְמַה שֶׁה' רוֹצֶה.

לְמִרְוֹת שֶׁהֵם מִסְתַּכְּלִים רַק עַל חֶלֶק מֵהַשְּׂבָטִים בְּכָל פַּעַם, הֵם בְּאֶמֶת מְדַבְּרִים לְכָל יְהוּדִי וּבְכָל פַּעַם
שֶׁהֵם אֹמְרִים מִשֶּׁהוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲנוּ "אָמֵן". (מִרְבִּית הַדְּבָרִים שֶׁהַלְוִיִּים יִזְכְּרוּ עֲלֵיהֶם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם
עַל עֲבֻרוֹת שְׂאֲנָשִׁים אֲחֵרִים לֹא תָמִיד רוֹאִים, אֲזִי אֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לֹמַר לְאָדָם אַחֵר שִׁיִּפְסִיק לַעֲבוֹר
עֲלֵיהֶם).

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁהַלְוִיִּים יֹאמְרוּ כִּלְפֵי הָר גְּרִיזִים הוּא : בְּרֻכּוֹת יַחֲוִלוּ עַל הָאָדָם שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה עֲבוֹדָה זָרָה
אֶפְלוּ בְּסִתָּה, וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹנִים "אָמֵן".

לְהַר עֵיבֹל: אֲרוּר הָאָדָם שִׁיעֲשֶׂה עֲבוֹדָה זָרָה גַם בְּסִתָּה, וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲנוּ "אָמֵן".

הִנֵּה יֵתֵר הַדְּבָרִים שֶׁהַלְוִיִּים יִזְהִירוּ עֲלֵיהֶם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

אֲסוּר לְהִתְנַהֵג לְהוֹרִים הַפֶּךָ הַכְּבוֹד חֹס וְשָׁלוֹם.

לֹא לְהִזִּיז גְּדֻרוֹת כְּדִי לְגַזֵּל מֵאֲדַמַּת הַשָּׂכָן בְּאֶפֶן מִתְחַכֵּם.

לא להזיק לאדם על ידי נתינת עצמה לא הוגנת (כמו לפני עור לא תתן מכשול).

לא לשקר לשופט במשפט של גר, יתום ואלמנה.

לא להתחתן עם אנשים מהמשפחה הקרובה (כל אחד מהם נאמר בפני עצמו)

לא להתחתן עם בהמה

לא להזיק למישהו בסתר.

לשופט אסור לקחת שחד על מנת שמישהו יהרג בבית הדין

כל הלויים יאמרו: ברכות יחולו על מי ששומר את התורה. וקללות על האדם שלא שומר את התורה, ושוב כל בני ישראל יענו יחד "אמן".

כעת משה נותן לבני ישראל ברכות וקללות ממנו.

אם תשמעו למה שה' רוצה, יהיו לכם הרבה ברכות, יהיו לכם ברכות בדברים הגשמיים וגם בדברים הרוחניים, תסתלקו מהעולם בלי עברות בדיוק כמו שבאתם לעולם (נולדתם) ללא עברות.

תהלים / יום י"ח לחודש פרקים פ"ח – פ"ט

בפרק פ"ט יש פסוק: "כי אמרתי עולם חסד יבנה" – הכוונה היא שה' ברא את העולם במדת החסד.

חסידות מסבירה שה' ברא את העולם במדת החסד. מדוע?

מכיון שאם אדם רוצה לעשות חסד, הוא חייב שיהיה מישהו שיוכל לקבל את חסדו.

אברהם אבינו היה מדת החסד וממנו ירשנו כלנו. בשלא היו אורחים, זה הפריע לו כל כך כי אם אין למי לתת אי אפשר לעשות חסד.

מדוע ה' ברא את העולם? כדי להראות חסד. ה' רצה לנהוג בחסד ולכן הוא היה צריך מישהו שיוכל לעשות לו חסד.

ה' גם נטע בכל אחד מאתנו את מדת החסד. אנו צריכים להשתמש בה ולהראות אהבת ישראל ליהודי אחר.

תנ"א / אגרת הקדש סימן ט"ו (ח"י אלול שנה פשוטה)

בפסוק מפרסם נאמר: "מבשרי אחזה אלוהה" – אני יכול לראות את ה' דרך גופי- עצמי.

האדם ה'ר הזקן מסביר שיכולים להבין את ה' על ידי שמתבוננים בעצמנו. בגלל שהנשמה שלנו היא חלק מה', אם אנו מבינים את הנשמה טוב יותר, נוכל להבין את ה' טוב יותר וכך נוכל לאהב אותו יותר ולקיים את המצוות עם הרבה יותר חיות.

אבל אל תחשבו שנוכל להבין את ה' בדיוק על ידי התבוננות בנשמה שלנו.

היום האדמו"ר הזקן אומר שהאפן שבו רואים את הכחות בנשמה שלנו, איננו אותו אופן שבו פועלים כחותיו של ה'. הנשמה שלנו נכנסת לגוף גשמי והכחות כפי שהם אצל ה' הם רק רוחניים!

אבל אם הם לא אותו דבר, מדוע אנו צריכים עזרה מהנשמה שלנו?

בגלל שהנשמה שלנו היא משל טוב לאפן שבו הכחות פועלים אצל ה'. אם נכיר את הכחות ואפן פעולתם בנשמה נוכל להבין קצת מהדרך שבה פועלים כחותיו של ה'. אבל כמובן, אדם גשמי לא יכול לגמרי להבין אף פועלים הכחות הרוחניים אצל ה'.

היום לומדים שתי "תורות" מהבעל שם טוב אבל קודם כל הרבי מסביר ענין שעלינו לדעת לשבת ובהמשך, מה קרה בח"י אלול.

בשנה שבה נכתב היום יום, ח"י אלול יצא בשבת. ובפרשת השבוע – כי תבא, יש את התוכחה- דברים מפחידים מאד שיקרו אם בני ישראל לא ישמרו תורה ומצוות חס ושלום. לא נותנים את העליה הזו לאף אחד לכן בעל הקורא אומר את הברכות לעליה בעצמו מבלי שיקראו לו לעלות.

ח"י אלול הוא יום ההלדת של הבעל שם טוב בשנת תנ"ח. ביום הולדתו ה26 המורה שלו אחיה השילוני (שנפטר זמן רב לפני כן) התגלה אליו ללמד אותו. 10 שנים מאחר יותר, הבעל שם טוב הפסיק להסתיר את היותו צדיק והחל לעזור להרבה יהודים.

ח"י אלול הוא גם יום ההלדת של האדמו"ר הזקן שנולד בשנת תק"ה.

הרבי הרי"צ מספר משהו מענין מאד על מה שלומדים היום בהיום יום.

הרבי הרש"ב לא היה אומר מאמר עד שהרגיש המאמר הוא באמת חלק ממנו. הוא היה לפעמים הולך לאהל של הרבי המהר"ש במיוחד כדי להתכוון למאמר. באחת הפעמים האלה, היה זה בח"י אלול תרנ"ב (לפני 121 שנים). באותה שנה ח"י אלול היה בשבת והרבי רש"ב הלך לאהל ביום שישי כדי להתכוון לאמירת המאמר שיאמר בשבת. הרבי הרשב אמר מאחר יותר שעל דבר מאד טוב שאדם עושה, ה' משלם לו חזרה בברכות. בגלל שהוא דאג להתכוון לאמירת המאמר, הוא קבל מתנה מיחדת. בשבת, הרבי המהר"ש התגלה אליו ואמר לו לבוא ולשמע דבר תורה מהבעל שם טוב בגן עדן. שם הוא שמע שבע "תורות, מהבעל שם טוב. (שנים מהן לומדים בהיום יום של היום) הרבה נשמות של חסידים היו שם בגן עדן כדי להקשיב לתורות, כולל נשמות של נשים. הרבי מסביר הרבה את התורות האלה, והן מודפסות בספר "כתר שם טוב" (ספר שבו הדפסו תורות הבעל שם טוב. היום ב"היום יום לומדים את אחת התורות שהרבי מסביר.

ה"תורה" הראשונה (כמו מאמר) של הבעל שם טוב היתה אחרי קבלת שבת. הבעל שם טוב מסביר את הפסוק הראשון בפרשת השבוע: "והיה כי תבוא" – הוא הסביר שהנשמה של האדם יכולה להתלהב ולרצות מאד לעשות משהו לה', ההרגשה הזו היא מתנה מה' וקימת בנשמותינו רק בגלל שאנו יהודים והילדים של אברהם יצחק ויעקב. מה קורה בשמקבלים את ההרגשה הזו? זה לא עוזר שרק מרגישים טוב, הרגשה זו צריכה לגרום לנו לעשות משהו. קודם כל, היא צריכה לתת לנו חיות בלמוד ובהבנת התורה ובאמירת מלים של תורה. אבל זה לא מספיק, הרגשה זו צריכה לגרום לאדם להתנהג בדרך שעוזרת לאנשים אחרים סביבו להתלהב על היהדות שלהם. כשיהודי מגיע למקום, אפלו אם הגיע לשם בגלל שהוא צריך משהו כמו פרנסה, הוא צריך לדעת שה' הביא אותו לשם סבה ורוחנית. הוא צריך להביא את ה' לשם על ידי שיעזור לאנשים אחרים בתורה ומצוות.

אחרי המאמר הזה, ואחרי שהרבי רש"ב התפלל מעריב, הוא שמע עוד מאמר בגן עדן. מאמר זה התבסס על אותו מאמר אבל היה בו חלק נוסף: הבעל שם טוב אמר שלא מספיק להתלהב ממה שה' רוצה. בגלל שהנשמה שלנו מרגישה כך כמתנה מאת ה'. אכן זו הרגשה חזקה, אבל ה' רוצה שאנחנו נעשה את העבודה לעבוד את ה' בכחות שלנו, לא רק בכחות שה' נותן לנו כמתנה. מה עלינו לעשות? אנו צריכים למסור את נפשנו וללכת למקומות שונים להפיץ יהדות (למשל לצאת לשליחות!) ולא רק לחכות עד שנגיע לשם בשביל איזושהי סבה. איך מפיצים יהדות? על ידי אמירת ברכה ותהלים בעצמנו ועם יהודים אחרים שצריכים עזרה. זה דבר שמאד משמח את ה'.

ספר המצוות / מצוות עשה ק"ז

היום (ובמשך השבוע הקרוב) נלמד את אותה מצוה.

מצוות עשה ק"ז - כאשר הנשמה עוזבת את הגוף, הגוף נטמא. אם אדם אחר נוגע בו הוא מקבל חלק מהטמאה שלו הנקראת טמאת מת. ישנן הלכות רבות הנוגעות לאדם שנטמא בטמאה זו מה מתר לנו לעשות וכיצד הוא מטהר. המצוה של היום היא לקיים את כל ההלכות האלו.

רמב"ם / הלכות טמאת מת פרקים ג', ד', ה'

היום ברמב"ם אנו לומדים הרבה הלכות על טמאת מת וכללים חשובים בהעברת טמאה. אדם יכול לקבל סוג מסוים של טמאה רק אם הוא נוגע או נושא את זה, אבל סוגי טמאה אחרים הם אפילו אם רק נמצאים באותו בית.

מי שנטמא בטמאת מת, נעשה טמא למשך שבועה ימים ורק אז הוא יכול להטהר.

דרכי החסידות / יום טוב חסידי - ח"י אלול

בהיום יום לומדים על שני תאריכי יום הולדת מיוחדים שחלים היום, יום הולדתו של הבעל שם טוב ויום ההולדת של האדמו"ר הזקן. שניהם קשורים אחד לשני. הבעל שם טוב למד שכל אחד יכול לעבוד את ה' והאדמו"ר הזקן המשיך את עבודת הבעל שם טוב על ידי שהנגיש את הלימוד לכולם וסיע בהבנת חסידות.

ובכל זאת דרך החסידות של הבעל שם טוב, שונה מאד מדרך החסידות של האדמו"ר הזקן. הבעל שם טוב עשה ניסים רבים, עזר ליהודים לחזק את אמונתם. על ידי שראו את ניסי ה' התלהבו היהודים לעבוד את ה'. בחסידות דרך זו מכנה "מלמעה למטה" - שיש כוח רוחני יותר שגורם לעליה בעבודת ה' כאן בעולם. דרכו של האדמו"ר הזקן היתה שונה. האדמו"ר הזקן למד שצריך להבין חסידות בשכל. צריך לעבד קשה איך לחשב ולהרגיש ובאמצעות עבודה אפשר להתחבר לה'.

בחסידות דרך זו מכנה "מלמטה למעלה", שהעבודה כאן למטה גורמת להשיג יותר ברוחניות.

הסיפור ב"היום יום" מראה כיצד להשתמש בשתי הדרכים האלו גם יחד. זה הרעיון של ח"י אלול שיש את הכחות הן מהבעל שם טוב והן מהאדמו"ר הזקן. בספור רואים שהרבי הרש"ב שמע את התורה מבעל שם טוב בגן עדן. לשמוע משהו בגן עדן, ולמסור זאת אחר כך לאחרים זהו מופת - נס. אבל הרבי הרש"ב לקח את התורה שלמד בנס ולמד אותה באופן שחסידי יבינו. תוך שמוש בכחות השכל והרגש שלהם הם יקחו את התורה וישתמשו בה כדי לשפר את עבודת ה' שלהם. כך משלבים בין שני אופני החסידות יחד.

בח"י אלול מקבלים את הכח לעשות את העבודה של הבעל שם טוב יחד עם העבודה של חסידות חב"ד כפי שנלמדה על ידי הרבנים.

(ראה התוועדויות ה'תשמ"ז חלק ד' עמוד 335)

גאולה ומשיח / משיח יהיה עניו

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הנביא זכריה אומר ליהודים לשמח ביון שמשיח עומד להגיע. למרות שמלכים רבים מעם ישראל לא

היו אנשים ראויים להערכה בלשון המעטה, מלך המשיח יהיה שונה. הוא יהיה צדיק, וינצח במלחמות. עם כל זה הוא יהיה עניו מאוד. הוא לא יבוא לירושלים במרכבות פאר, אלא כמו יהודי פשוט.

גילי מאוד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות

גילי מאוד בת ציון – תשמחי מאוד בת ציון (ירושלים)

הריעי בת ירושלם – תריעי בת ירושלים

הנה מלכך יבוא לך – הנה המלך שלך, המשיח, מגיע אליך.

צדיק ונושע הוא – הוא צדיק ומצליח במלחמות.

עני ורכב על חמור – אדם עניו כמו אדם שרוכב על חמור

ועל עיר בן אתנות – בהמה פשוטה.

ב"היום יום" בתאריך ראש חדש מנחם אב לומדים גם על הענוה של המשיח. הוא יהיה עניו מאוד מחד ולמד תורה עם האבות ומאידך בו זמנית ילמד תורה אפילו עם פשוטי העם.

(ראה זכריה ט', ט')